

Procedens curru medium nox pulset Olympum;
 Inque undas tardus jam ruat Arctophylax!
 Hæc ego decepta tuor ut præsentia mente,
 Et rerum fictis lætor imaginibus.
 Tu tamen o focii adventu mihi sancta futura,
 Ocyus æquoreis, lux bona, surge vadis.

ELEGIA VI.

AD ACHAMANTEM PALLANTIUM

SUPREMUM ARCADIÆ CUSTODEM

DE MYRÆI ROPHEATICI OBITU, ATQUE APOTHEOSI.

PArrhasii Custos nemoris, quo præside læti
 Arcades huc cœtus rursus ad ingenuos
 Cogimur, has ducti ad sedes, hæc digna Camœnis
 Fulgidaque, & vario tecta polita opere,
 Docte Achamas, ne mi lacrimas, ne flebile posce
 Solvendum extremas carmen ad inferias.
 Nec fas Arcadium est fleri, te nacta magistrum
 Quæ nitet, atque viget pulchrior, & melior;
 Et vatem, ut stolidi plorantur funera vulgi,
 Flere pium mœsto carmine Musa vetat.
 Musa etenim, tua dum cupidus præcepta facefso,
 Visa mihi, & numeris parcere flebilibus
 Jussit, & incepto stulte desistere luctu.
 Id tibi ego ut gestum est candidus hic referam.
 Quippe dolens rapti deflebam fata Myræi,
 Phoebique institeram ad carmina poscere opem;
 Huc dextro huc vatum Smintheu Rex numine, seu te
 Materna Ægæis Delos in æquoribus,

Propter